

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7C/216/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814203144
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladislav Ďurkáň
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2020:6814203144.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca, sudcom Mgr. Vladislavom Ďurkáňom, v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpeného: JUDr. Pavel Novák, usadený euroadvokát, so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, proti žalovaným: 1./ W. C., L.. XX.XX.XXXX, J. Š. XXXX/XX, XXX XX P., 2./ C. I., L.. XX.XX.XXXX, P. J. B. XX, XXX XX B., P.Č.. Y. XXXX, XXX XX L., Č. O.a, o zaplatenie 3 953,76 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná v 2. rade je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1611,85 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1028,72 Eur od 11.10.2019 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, s tým, že splnením povinnosti žalovanou v 2. rade zanikne v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia žalovanej v 1. rade W. C., L.. XX.XX.XXXX, vyplývajúca z platobného rozkazu č.k. 7Ro/140/2014-218 zo dňa 12.03.2015, a splnením povinnosti žalovanou v 1. rade W. C., L.. XX.XX.XXXX zanikne v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia žalovanej v 2. rade

II. Žalobu v časti o zaplatenie sumy 150 Eur zamietá.

III. Vo zvyšnej časti konanie zastavuje.

IV. Žalobca má nárok na náhradu trov prvostupňového konania voči žalovanej v 2. rade v rozsahu 92,42 %, ktorá je povinná ich zaplatiť spoločne a nerozdielne so žalovanou v 1. rade W. C., L.. XX.XX.XXXX, vo výške vyplývajúcej z platobného rozkazu č.k. 7Ro/140/2014-218 zo dňa 12.03.2015, a nad tento rozsah samostatne vo výške, o ktorej rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v 2. rade v rozsahu 92,42 %, ktorá je povinná ich zaplatiť spoločne a nerozdielne so žalovanou v 1. rade W. C., L.. XX.XX.XXXX, vo výške vyplývajúcej z platobného rozkazu č.k. 7Ro/140/2014-218 zo dňa 12.03.2015, a nad tento rozsah samostatne vo výške, o ktorej rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.05.2014 domáhal, aby súd uložil žalovaným zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 3 953,76 Eur spolu s úrokom vo výške 10,15 % ročne zo sumy 3 580,80 Eur od 20.05.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 953,76 Eur od 20.05.2014 do zaplatenia. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ a žalovaná v 1. rade s manželom (predtým žalovaný v 2. rade) ako dlžníci uzatvorili dňa 09.09.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0381646955, na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným splátkový úver vo výške 200 000 Sk (t.j. 6 638,78 Eur). Žalovaní sa zaviazali plniť úver v pravidelných mesačných splátkach vždy

k 20. dňu v mesiaci vo výške 2 617 Sk/ 86,87 Eur. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.10.2005 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.09.2015. Povinnosť žalovanej v 2. rade vyplývala z Dohody o ručení za záväzok žalovanej v 1. rade s manželom ako dlžníkov z 09.09.2005.

2. Vo veci súd rozhodol rozsudkom č.k. 7C/216/2015-318 zo dňa 21.09.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 7C/216/2015-335 zo dňa 21.01.2019, ktorými uložil C. I., L.. XX.XX.XXXX, P. J. B. XX, XXX XX B., P.Č.. Y. XXXX, XXX XX L., Č. O. - žalovanej 3/, povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.953,76 Eur spolu s úrokom vo výške 10,15 % ročne zo sumy 3.580,80 Eur od 20.05.2014 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.728,76 Eur od 20.05.2014 do zaplataenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, s tým, že splnením povinnosti žalovanou 3/ zanikne v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia W. C., L.. XX.XX.XXXX, J. Š. XXXX/XX, XXX XX P. - žalovanej 1/, vyplývajúca z platobného rozkazu č.k. 7Ro/140/2014-218 zo dňa 12.03.2015, a splnením povinnosti žalovanou 1/ zanikne v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia žalovanej 3/ (prvý výrok); žalobcovi priznal nárok na náhradu trov voči žalovanej 3/ v rozsahu 100 %, ktorá je povinná ich zaplatiť spoločne a nerozdielne so žalovanou 1/ vo výške vyplývajúcej z platobného rozkazu č.k. 7Ro/140/2014-218 zo dňa 12.03.2015, a nad tento rozsah samostatne vo výške, o ktorej rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

3. Uznesením Sp. zn.:11Co/44/2019 - 379 zo dňa 13.06.2019 Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudok Okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia vyplýva, že v súvislosti s úmrtím žalovaného 2/ súd prvej inštancie, hoci zastavil voči nemu konanie (o pokračovaní s jeho právnym nástupcom - žalovanou 1/ - viď uznesenie č.k. 7C/216/2015-297 zo dňa 17.07.2018 - osobitne nerozhodoval), konal s ním a uviedol ho nesprávne v záhlaví odvolaním napadnutého rozsudku (aj opravného uznesenia). Smrťou dňa 06.04.2017 však žalovaný 2/ stratil procesnú subjektivitu (§61, §62 C.s.p.). Krajský súd považoval pochybenie okresného súdu, keď konal s účastníkom, ktorý nemal procesnú subjektivitu, za tak závažné, že rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle §389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil a podľa §391 ods. 1, 2 C.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň Krajský súd v odôvodnení predmetného uznesenia uviedol, že k zrušeniu rozsudku okresného súdu spolu s opravným uznesením viedla odvolací súd aj tá skutočnosť, že v priebehu súdneho konania dochádzalo ku platbám žalovanou 1/, a teda ku znižovaniu dlhu, ktorý predstavuje predmet sporu, čo bolo preukázané listinnými dokladmi.

4. Odvolací súd v odôvodnení uložil okresnému súdu, aby v ďalšom konaní vykonal dokazovanie na skutočnú výšku dlhu dopytom na žalobcu; pokiaľ žalobca zotrvá na žalobe, pri svojom opätovnom rozhodovaní zohľadní skutočnosť, že žalovaný 2/ zomrel, stratil procesnú subjektivitu a nemožno ho ako účastníka označiť ani v záhlaví súdneho rozhodnutia, ako to urobil okresný súd v odvolaním napadnutom rozsudku. V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§396 ods. 3 C.s.p.).

5. Dňa 04.03.2019 v priebehu odvolacieho konania bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie W. C. (žalovaná 1/), v ktorom okrem iného uviedla, že v čase od októbra 2015 do februára 2019 (žaloba bola podaná 26.05.2014 - poznámka odvolacieho súdu) uhradila na bankový účet žalobcu sumu 3.440,- Eur, a priložila aj doklady o úhradách; svoj dlh voči Slovenskej sporiteľni chce uhradiť sama splátkami po 50,- Eur mesačne, preto navrhla, aby okresný súd zohľadnil zaplataené platby vo výške 3.440,- Eur.

6. Súd vo veci pôvodne vykonal dokazovanie zmluvou o splátkovom úvere č. 0381646955, dohodou o ručení, Všeobecnými obchodnými podmienkami, výzvami na úhrade dlžnej sumy úveru, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, doručenkami, výpisom z úverového účtu, prehľadom o transakciách na úverovom účte, sadzovníkom poplatkov SLSP platným od 01.09.2005, od 01.10.2010, ktoré riadiac sa závermi odvolacieho súdu doplnil o nasledovné dôkazy: vyjadrovanie žalovanej v 1. rade zo dňa 22.2.2019 č.l. 347-349, priložené potvrdenia o vykonaní platby žalovanou v 1. rade na č.l. 350-366, rozhodnutie Soc. poisťovne č.l. 368, 369,370, 371,372,373, oznámenie o vykonaní zrážok z dôchodku č.l. 374, rozhodnutie Soc. poisťovne adresované žalovanej 1/ č.l. 375, oznámenie o vykonaní zrážok z dôvodu zmeny sumy dôchodku od 1.1.2019 č.l. 376, vyjadrenie žalobcu zo dňa 8.10.2019 č.l. 390, vyjadrenie žalovanej v 1. rade zo dňa 5.11.2019 č.l. 394-396, podanie žalobcu zo dňa 26.11.2019 č.l. 402, podanie žalovanej 2/ zo dňa 9.1.2020 doručené súdu dňa 13.1.2020, podanie žalovanej 1/ zo dňa 8.1.2020 doručené súdu dňa 13.1.2020, ospravedlnenie z pojednávania PZ žalobcu zo dňa 9.1.2020 doručené súdu dňa 11.1.2020. Keďže ide o tzv. spotrebiteľský spor, súd vykonal aj listinné dôkazy

doručené žalovanou v 1. rade v odvolacom konaní a následne v konaní pred súdom prvého stupňa, aj keď sa konanie voči nej právoplatne skončilo (nadobudnutím právoplatnosti platobného rozkazu) a žalovaná v 2. rade takýto dôkaz vykonať nenavrhol. Takto vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalobca ako veriteľ uzatvoril dňa 09.09.2005 so žalovanou v 1. rade a jej manželom ako s dlžníkmi zmluvu o splátkovom úvere č. 0381646955. Žalobca sa v zmluve zaviazal, že dlžníkom poskytne úver vo výške 6 638,78 € (200.000,- Sk) a žalovaná 1. s manželom sa zaviazali splácať úver v splátkach po 86,87 € (2 617,- Sk) mesačne. Výška úroku z úveru bola dohodnutá premenlivou úrokovou sadzbou, výška ktorej bola v deň podpisu zmluvy 9,10 % ročne a dňom 20.08.2011 sa zmenila na výšku 10,15 %. V zmluve sa účastníci dohodli, že odporkyňa bude uhrádzať poplatok za správu úveru vo výške 1,66 € (50,- Sk) mesačne, ktorá sa na základe sadzobníka platného od 01.10.2010 zmenila na sumu 2,99 Eur mesačne. V úverovej zmluve boli okrem podstatných náležitostí zmluvy uvedené nasledujúce náležitosti: výška poplatku za poskytnutie úveru, výška poplatku za správu úveru, výška mesačnej splátky, deň a periodicita splatnosti splátok úveru, konečná splatnosť úveru, splatnosť úrokov a spôsob splácania úveru. V čl. V ods. 2 zmluvy žalovaná v 1. rade s manželom ako spoludlžníci vyhlásili, že sa oboznámili so Všeobecnými úverovými podmienkami SLSP, a. s. a so Sadzobníkom a s nimi súhlasia a zavazujú sa ich dodržiavať.

8. Z dohody o ručení uzavretej dňa 09.09.2005 mal súd preukázané, že sa žalovaná v 2. rade ako ručiteľka zaviazala, že uspokojí pohľadávku žalobcu vyplývajúcu z úverovej zmluvy, ktorú bude tvoriť istina, úroky, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s úverovou zmluvnou, na prvú písomnú výzvu veriteľa obsahujúcu jeho vyhlásenie, že dlžník neuhradil pohľadávku riadne a včas.

9. Z nesporného tvrdenia navrhovateľa, ktoré žalovaní nespochybnili, mal súd za preukázané, že si žalovaní povinnosť splácať úver riadne neplnili. Na zaplatenie dlžnej sumy úveru žalobca žalovaných opakovane vyzýval, okrem iného výzvou zo dňa 10.12.2013, v ktorej ich zároveň upozornil na to, že úver mimoriadne zosplatní, ak dlžnú sumu úveru neuhradia v dodatočnej lehote 15 dní a pohľadávky si uplatní súdnou cestou. Nakoľko tak žalovaní neurobili, žalobca ku dňu 13.01.2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čo žalovaným písomne oznámil.

10. Z potvrdení o úhradách realizovaných žalovanými (konkrétne žalovanou v 1. rade) v prospech úverového účtu mal súd preukázané, že do podania žaloby žalobcom žalovaná v 1. rade uhradila celkovú sumu 7 009,80 Eur. Z potvrdení o vykonaní hotovostných vkladov predložených žalovanou v 1. rade odvolaciemu súdu súd zistil, že žalovaná v 1. rade v priebehu konania odo dňa 29.10.2015 do 20.02.2019 vykonala viacero úhrad v prospech žalobcu v celkovej sume 3 440 Eur. Z podania žalobcu zo dňa 08.10.2019 vyplýva, že žalobca eviduje okrem vyššie uvedených úhrad žalovanej v 1. rade od podania žaloby ešte úhrady vykonané zo strany žalovaných zo dňa 23.4.2015, 19.5.2015 a 28.8.2015 a 21.3.2019 spolu v sume 200 Eur. Z podania žalovanej v 1. rade zo dňa 08.01.2020 a priložených príkazov na úhradu a potvrdenia o hotovostnom vklade súd zistil, že žalovaná v 1. rade v priebehu konania vykonala ešte ďalšie 3 úhrady v priebehu konania v prospech žalobcu, a to úhrady zo dňa 11.11.2019 v sume 50 Eur, dňa 09.12.2019 v sume 50 Eur a dňa 08.01.2020 v sume 50 Eur. Spolu teda bolo v priebehu konania žalobcovi z dlžnej sumy uhradených 3790 Eur.

11. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

12. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708), zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 52 ods. 1 - 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa odseku 4 písm. a/ uvedeného ustanovenia, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa ust. § 879j Občianskeho zákonníka (prechodné ustanovenie k novele OZ Zákonom č. 568/2007 Z. z.) ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

17. Podľa § 2 písm a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>>,
q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>>.

19. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Nárok žalobcu súd právne posúdil podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka ako aj podľa ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008 do 31.3.2015 ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy ako bola zákonne definovaná v ustanovení § 52 ods. 1 po 01.01.2008, keďže sa jedná o nárok, ktorý vznikol po tomto dátume (§ 897j Občianskeho zákonníka). Zmluva o úvere súčasne predstavuje spotrebiteľský úver ako bol definovaný v § 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Preto súd návrh posúdil aj podľa vyššie citovaných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy.

23. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení mal súd na základe zisteného skutkového stavu za to, že uplatnený nárok žalobcu je čiastočne dôvodný.

24. V konaní bolo preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou v 1. rade a jej manželom (predtým žalovaný v 2. rade) zmluvu o úvere, na základe ktorej im poskytol peňažné prostriedky v dohodnutej výške, a títo sa tieto peňažné prostriedky zaviazali žalobcovi v dohodnutej dobe vrátiť. Nakoľko sa jedná o zmluvu, spadajúcu pod rámec Zákona o spotrebiteľských úveroch. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, súd posúdil, či je úverová zmluva v súlade so Zákonom o spotrebiteľských úveroch a zistil, že bola uzavretá v zákonom predpísanej písomnej forme a zároveň, že obsahuje potrebné náležitosti podľa

§ 4 ods. 2 a 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd mal v konaní preukázané, že si žalovaní svoju povinnosť vyplývajúcu z úverovej zmluvy vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky riadne a včas nespĺnili. Žalobca žalovanú v 1. rade a jej manžela, ako dlžníkov, aj žalovanú v 2. rade ako ručiteľku na splnenie dlhu vyzýval, okrem iného aj výzvou zo dňa 10.12.2013, v ktorej ich zároveň upozornil na možnosť zosplatnenia úveru, ak dlh neuhradia do 15 dní od doručenia výzvy. Nakoľko tak žalovaní neurobili, žalobca ku dňu 13.01.2014 úver zosplatnil. Súd považoval úver za riadne zosplatnený, nakoľko pre zosplatnenie boli splnené podmienky § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase zosplatnenia.

25. Žalobca si v konaní pôvodne uplatňoval nárok na zaplatenie celkovo sumy 3 953,76 €, ktorá pozostávala z dlžnej istiny úveru 3 580,80 € zahŕňajúcej čerpanú výšku peňažných prostriedkov, splatné úroky ku dňu zosplatnenia a splatné poplatky, z riadnych úrokov kapitalizovaných vo výške 148 € a úrokov z omeškania kapitalizovaných vo výške 199,28 Eur a 25,72 Eur. Po čiastočnom späťvzatí návrhu žiadal, aby mu žalovaní zaplatili sumu 3 953,76 Eur spolu s úrokom vo výške 10,15 % ročne zo sumy 3 580,80 Eur od 20.05.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 728,76 Eur od 20.05.2014 do zaplatenia.

26. Úlohou prvostupňového súdu po vrátení veci z odvolacieho súdu bolo zistenie skutočnej výšky dlhu. Súd mal v konaní preukázané, že žalobcovi bolo z dlžnej sumy žalovanou v 1. rade v priebehu konania uhradených spolu 3790 Eur. Z podania žalobcu zo dňa 26.11.2019 vyplýva, že žalobca vzal žalobu v časti 3640 Eur späť a zotrval na žalobe v časti zaplatenia sumy vo výške 1761,85 Eur pozostávajúcej z kapitalizovaných zmluvných úrokov vo výške 1028,72 Eur a kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 733,13 Eur (istina úveru je splatená). Zo sumy kapitalizovaných zmluvných úrokov si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne. V časti, v ktorej žalobca vzal žalobu späť, súd konanie zastavil.

27. Od posledného čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom zo dňa 26.11.2019 došlo k 3 splátkam zo strany žalovanej v 1. rade spolu v sume 150 Eur. Súd v tejto časti žalobu nepovažoval za dôvodnú a preto ju v tejto časti zamietol. Vo zvyšnej časti bola žaloba dôvodná a preto jej súd vyhovel.

28. Ako už súd konštatoval v rozsudku č.k. 7C/216/2015-318 zo dňa 21.09.2018, medzi žalovanými vzniklo samostatné procesné spoločenstvo (tiež pozri rozsudok najvyššieho súdu č. k. 4Cdo 203/2005). Uvedené malo za následok, že platobný rozkaz č.k. 7Ro/140/2014-218 zo dňa 12.03.2015 sa stal právoplatným len voči žalovanej v 1. rade, nakoľko len jej bol riadne doručený, a táto proti nemu nepodala včas odpor. Vzhľadom na to a vzhľadom na zastavenie konania voči nebohému manželovi žalovanej v 1. rade (pôvodne žalovanému v 2. rade), súd zaviazal na zaplatenie dlžnej istiny s príslušenstvom žalovanú v 2. rade, s tým, že splnením povinnosti žalovanou v 2. rade zanikne v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia žalovanej v 1. rade, vyplývajúca z platobného rozkazu, a splnením povinnosti žalovanou v 1. rade zanikne v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia žalovanej v 2. rade.

29. Pre úplnosť súd záverom uvádza, že na tvrdenia v podaniach žalovanej v 1. rade W. C. v odvolacom konaní a následne po vrátení veci na súde prvého stupňa nemohol prihliadať ako na skutkové tvrdenia strany sporu, nakoľko je voči nej konanie právoplatne skončené. Z uvedeného dôvodu sa súd nemohol zaoberať ani jej žiadosťou o povolenie splácania dlhu v splátkach resp. jej žiadosťou o odročenie pojednávania. Žalovaná v 2. rade takúto žiadosť nepodala, zároveň nebolo preukázané či, a v akej sume je žalovaná v 2. rade schopná splácať dlžnú sumu, preto súd o povolení splátok žalovanej v 2. rade osobitne nerozhodoval. Žalovaná v 2. rade doručila súdu dňa 23.01.2020, t.j. po vyhlásení rozsudku splnomocnenie zo dňa 20.10.2020, ktorým splnomocnila žalovanú v 1. rade na zastupovanie v tejto veci. Nakoľko je súd pri svojom rozhodovaní viazaný stavom v čase vyhlásenia rozhodnutia, nemohol už na uvedené splnomocnenie prihliadať, preto súd nerozhodoval ani o žiadosti o odročenie pojednávania žalovanou v 1. rade. Zároveň žalovaná v 2. rade svoju neúčast' na pojednávaní konanom dňa 15.01.2020 ospravedlnila, o odročenie pojednávania však nežiadala.

30. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

31. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

34. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O trovách prvostupňového a odvolacieho konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobca, ktorý mal v konaní väčší úspech, má voči žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92,42 %. Žalobca sa pôvodne domáhal zaplata sumy 3953,76 Eur s príslušenstvom. Za jeho neúspech možno považovať len časť, v ktorej nevzal žalobu späť, t.j. 150 Eur (len v tejto časti žaloba nebola dôvodná), čo predstavuje neúspech v podiele 3,79 % a úspech 96,21 %. Čistý úspech žalobcu je teda vypočítaný ako rozdiel jeho úspechu a neúspechu ($96,21\% - 3,79\% = 92,42\%$). Aj keď žalovaní v tomto konaní tvoria samostatné procesné spoločenstvo, nemohla žalovaná v 1. rade zaviniť trovy konania, ktoré vznikli po tom, čo sa konanie voči nej právoplatne skončilo, teda po právoplatnosti platobného rozkazu č.k. 7Ro/140/2014-218 zo dňa 12.03.2015. Z uvedeného dôvodu súd na náhradu trov vzniknutých po právoplatnosti uvedeného platobného rozkazu zaviazal už len žalovanú v 2. rade, tak, ako to vyplýva z výroku IV. a V. tohto rozsudku. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP. Súd preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Revúca.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.